

„Funktionærerne ved vore Baner vide sandelig nok at stille deres Fordringer, de have vidst det i flere Aar, og efter de Begivenheder, der ere foregaaede rundt om i Europa og navnlig i Rusland, hvor Funktionærerne i Trafikvæsenet have faaet et saa overordentlig klart og slaaende Eksempel paa deres meget store Indflydelse i Samfundet, kan man vente sig over hele Verden, at Funktionærerne ved Trafikvæsenet og andre lignende store Institutioner ville vide at gøre deres Krav gældende, og naar de kunne opstille en Sammenligning“, altsaa en Sammenligning med det foreliggende Forslag. Hvis det ikke er en ret stærk Hentydning til, at her skabe vi en Norm, som Trafikvæsenets Funktionærer mulig ville søge at naa, for saa vidt den overskrider de Normer, som gælde for dem, og hvis de ikke kunne naa det med det gode, saa have de et godt Eksempel i Forhold og Tilstande i Rusland paa, hvorledes de skulle sætte deres Krav igennem —, saa ved jeg ikke, hvad det er. Det er det, det ærede Medlem har paaberaabt sig og henvist til, og det var det, jeg tillod mig at anerkende som en Rekord i Forhold til det ærede Medlem for Assens, det skal jeg ikke nægte. Det ærede Medlem har slaaet Rekorden, som var sat af det nævnte ærede Medlem.

Med Hensyn til det andet Forhold, jeg har nævnt, Forholdet til det ærede Medlems Parti og Standpunkt fra tidligere Dage, fik vi nu at vide, at Udtalelsen i „Politiken“ er ikke en Redaktionsudtalelse, men kun en Udtalelse af en Medarbejder. Jeg lægger ikke stor Vægt derpaa, men Udtalelsen indeholdt jo en Bebrejdelse imod Krigsminister Madsen for ikke at have gennemført Forhøjelsen af Løjtnantslønningerne, den Ting er soleklar. Derimod forbigik det ærede Medlem min Henvielse til, at man i det tidligere Ministerium Deuntzer havde Tilslutning til at fremføre og gennemføre denne Sag, at den tidligere Konseilspræsident Deuntzer, den tidligere Finansminister Hage, den tidligere Marineminister Jøhnke billigede denne Sag ganske som den nuværende Forsvarsminister, og disse Mænds Afgang fra Taburetterne beklage jo det ærede Medlem og hans Meningsfæller, samtidig med at de dog maa lade det staa som en Kendsgerning, at disse Mænd tilstræbte det samme som det, den nuværende Forsvarsminister fremdeles tilstræber paa dette Omraade.

Saa er der en Bemærkning, som noget mere har med Saglighed at gøre, og det

er den: Hvem garanterer for, at vi, naar vi gennemføre denne Lønningslov, ikke komme ud i ny Vanskeligheder som dem, der uomstødeligt ere skabte ved Underofficerslønningsloven i Forhold til Intendanturkorpsets og Officianernes Stillinger, hvem garanterer for — siger det ærede Medlem —, at der ikke kan komme lignende Vanskeligheder efter denne Lov? Det var et Forhold, der allerede var fremme ved første Behandling. Jeg sagde overfor det ærede Medlem for Assens (Berntsen): Hvad tænker det ærede Medlem paa? Jeg siger nu til det ærede Medlem for Ringsted: Hvad tænker det ærede Medlem paa? Tænker han paa, at vi kunne komme i den Kasus, at Premierløjtnanterne skulde nægte at gaa ind i Kaptajnsstillingen af Hensyn til, at ikke Kaptajnsdagen, men kun Premierløjtnantsdagen er forhøjet? Hvis de ikke tænke paa det, kunne de dog ikke tro, at denne Lønforhøjelse her skaber praktiske Vanskeligheder. Jeg savner fremdeles Svar paa, hvorledes den Omstændighed, at Premierløjtnanterne blive gjort uinteresserede i en Hærorisations Gennemførelse, skal kunne indvirke svækkende paa Forsvarssagens endelige Løsning. Det vilde have været nok saa rigtigt, synes jeg, at det ærede Mindretal, navnlig det ærede Medlem for Ringsted, havde beskæftiget sig med de Ting, der dog hører Sagen til nok saa meget som at fordybe sig i langt borte fra denne Sag liggende Forhold.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem, at det er ret ejendommeligt, at han bebrejder Regeringen og Tinget her, at de ville gennemføre en human Foranstaltning i Fortsættelse af og i Lighed med, hvad der har fundet Sted siden 1901 baade paa de civile og de militære Etaters Omraade. De paaberaabe sig Forsvarskommissionens Arbejde og sige: Det gaar i al Evighed ikke an at reformere disse Lønninger. Maa jeg i denne Forbindelse spørge det ærede Medlem for Assens, om han har faaet Rede paa sit „Overblik“. Det har sin Interesse ogsaa at faa det klar, inden Forhandlingen slutter. De bebrejde os, at vi forstyrre Kommissionen i dens Arbejde. Men det falder ikke det ærede Medlem for Ringsted ind, at han forstyrrer Forsvarskommissionen i dens Arbejde ved her at foreslaa, at nu skulle vi indskrænke Tjenestedagene med det til Dækning af det ved Lønningsudgiftsforøgelsen fremkomne Beløb fornødne Tal. Det tænker det ærede Medlem slet ikke paa. Jeg vil dog gerne, inden Forhandlingerne ere